

SANCTUS

Dodatek

Święci i Błogosławieni Pasjonści

BŁ. WAWRZYNIEC SALVI

Błogosławiony Wawrzyniec Maria od Św. Franciszka Ksawerego (Salvi) urodził się w Rzymie 30 października 1782 roku, a zmarł w Capranice k. Viterbo 12 czerwca 1856 roku. Regułę pasjonistowską przyjął 20 listopada 1802 roku. Święcenia kapłańskie otrzymał 29 grudnia 1805 roku. Z wielkim poczuciem odpowiedzialności pełnił funkcję przełożonego.

W jego działalności najbardziej charakterystyczne było głoszenie misji śladami Założyciela, św. Pawła od Krzyża, i niestrudzone szerzenie nabożeństwa do dzieciństwa Jezusa poprzez słowo, przykład i wiele pism. Został wyniesiony na ołtarze przez Jana Pawła II w dniu 1 października 1989 roku. Jego grób otaczany jest wciąż w naszym kościele w S. Angelo di Vetralla (niedaleko Viterbo).

Wspomnienie liturgiczne: 12 czerwca

BŁ. MĘCZENNICZY Z DAIMIEL (HISZPANIA)

Błogosławieni Nicefor od Jezusa i Maryi (Diez Tejerina) i 25 Towarzyszy – Męczennicy z Daimiel (Hiszpania) potwierdzili heroicznie swą konsekrację Bogu, oddając Mu swe życie. Wyrzuceni brutalnie z klasztoru w Daimiel w nocy z 21 na 22 lipca 1936 roku, zostali potem z nienawiści do wiary zabici w kilkusobowych grupach w różnych miejscach i o różnym czasie. Na wspomnienie liturgiczne wybrano dzień 23 lipca, dzień męczeństwa pierwszej grupy, której przewodził przełożony prowincjalny bł. Nicefor Tejerina. Są to pierwsi beatyfikowani męczennicy w Zgromadzeniu Pasjonistów.

Jan Paweł II ogłosił ich błogosławionymi 1 października 1989 roku.

Wspomnienie liturgiczne: 23 lipca

BŁ. EUGENIUSZ BOSILKOV

Błogosławiony Biskup Eugeniusz Bosilkov, Pasjonista, urodził się w Belene (Bułgaria), 16 listopada 1900. Od 11 roku życia kształcił się w seminariach Pasjonistów w Oresz i Russe (Bułgaria). Następnie zostaje wysłany do domów zakonnych Pasjonistów w Belgii i Holandii, by kontynuować naukę. Z początkiem nowicjatu w Ere (Belgia) zmienia imię na Eugeniusz od Najświętszego Serca. Pod koniec studiów teologicznych otrzymał święcenia kapłańskie 25 lipca 1926. Przeniósł się do Rzymu w 1932 uzyskał tytuł doktora w Papieskim Instytucie Orientalnym. Powróciwszy do Bułgarii w 1933 pełnił najpierw posługę duszpasterską jako proboszcz w Bardarskim Geranie.

Od 1947 biskup w diecezji Nikopoli. W całej Bułgarii cieszył się sławą i sympatią. W czasie prześladowań stalinowskich rozstrzelany we więzieniu w Sofii 11 listopada 1952.

Wspomnienie liturgiczne: 13 listopada

BŁ. GRIMOALDO SANTAMARIA

Grimoald od Oczyszczenia Najświętszej Maryi Panny (w świecie Ferdynand Santamaria) urodził się 4 maja 1883 roku w Pontecorvo k. Frosinone (Włochy) jako pierwszy z pięciu braci. Jeszcze będąc chłopcem, należał do Stowarzyszenia Niepokalanej i apostołował wśród swoich rówieśników. W wieku 17 lat złożył 6 marca 1900 roku śluby zakonne jako pasjonista. Do kapłaństwa przygotowywał się poprzez studia i modlitwę w klasztorze w Ceccano, ale po upływie dwóch lat od złożenia profesji zachorował na ostre zapalenie opon mózgowych i oddał duszę Bogu 18 listopada 1902 roku szczęśliwy, że w swoim życiu wypełniał Jego wolę. Miał 19 lat.

Szybkie osiągnięcie wyżyn doskonałości życia zakonnego zawdzięczał szczególnemu nabożeństwu do Niepokalanej, której ofiarował się już jako dziecko. Jan Paweł II ogłosił go błogosławionym 29 stycznia 1995 roku.

Wspomnienie liturgiczne: 18 listopada

ŚW. PAWEŁ OD KRZYŻA

Urodził się w 1694 roku w miejscowości Ovada (Piemont). W latach młodości pomagał ojcu w pracy kupieckiej. Powołany przez Boga, by naśladować przykład Chrystusa ukrzyżowanego, w roku 1720 przywdział habit pokutny, oddając się całkowicie ascezie i działalności apostołskiej. Na kapłana został wyświęcony przez Benedykta XIII w Rzymie, gdzie czasowo oddawał się posłudze chorym. Udawszy się razem ze swym bratem, czcigodnym o. Janem Chrzycielem od św. Michała Archaniola, do samotni na Monte Argentario, założył pod wpływem Bożego natchnienia Zgromadzenie Męki Jezusa Chrystusa, którego głównym celem jest rozważanie i głoszenie męki i śmierci Pana. Mając na uwadze ten sam cel, powołał instytut zakonnicy Męki Pańskiej o charakterze kontemplacyjnym.

Niez mordowany jako głosiciel słowa krzyża, ukochany przełożony Zgromadzenia, wspaniały wzór pokuty i kontemplacji, światły kierownik duchowy, jest uważany za największego mistyka XVIII wieku. Zmarł w Rzymie 18 października 1775 roku.

Wspomnienie liturgiczne: 19 października

ŚW. WINCENTY MARIA STRAMBI

Urodził się w Civitavecchia (Włochy) w roku 1745. Wkrótce po święceniach kapłańskich wstąpił do świeżo założonego Zgromadzenia Pasjonistów. Przemierzając prawie całe Włochy, starał się rozbudzać życie chrześcijańskie wśród ludzi przez głoszenie Męki Pańskiej. Napisał wiele książek hagiograficznych i o tematyce religijnej, wśród których najbardziej cenna jest książeczka o Najdroższej Krwi. Jako wybitny kierownik duchowy pomagał, między innymi, św. Kacprowi de Bufalo i bł. Annie Marii Taigi. Wyświęcony na biskupa Maceraty i Tolentino popierał z apostołską gorliwością odnowę wśród duchowieństwa i wiernych. Był prawdziwym pasterzem swej owczarni. Podczas ówczesnych wydarzeń politycznych okazał się wytrwałym obrońcą wolności Kościoła; wolał wygnanie niż niegodziwą przysięgę na wierność napoleońskim uzurpatorom.

Objawwszy powtórnie biskupstwo, wyróżniał się duszpasterską troskliwością, a zwłaszcza wielką miłością w stosunku do ubogich. Powołany na doradcę przez Leona XII przeniósł się na Kwirynał, gdzie zmarł 1 stycznia 1824 roku, ofiarując swe życie za ciężko chorego papieża. Jego doczesne szczątki zostały złożone w roku 1957 w Maceracie.

Wspomnienie liturgiczne: 24 września

ŚW. GABRIEL OD MATKI BOŻEJ BOLESNEJ

Franciszek Possenti (Asyż, 1 marca 1838 – Isola del Gran Sasso, k. Teramo, 27 lutego 1862), ukończywszy z wyróżnieniem liceum w Spoleto, pod wpływem specjalnego zaproszenia ze strony Matki Najświętszej wstąpił w wieku 18 lat do nowicjatu pasjonistów w Morrovalle k. Maceraty (Włochy).

Wyróżniał się radosnym usposobieniem, nabożeństwem do Maryi, kultem Eucharystii, wiernością życiu zakonnemu połączoną z umiłowaniem pokuty. Wokół jego grobu wyrosło wspaniałe sanktuarium, które jest dziś celem pielgrzymek i centrum religijności. Kanonizował go

w roku 1920 Benedykt XV. W roku 1926 św. Gabriel został ogłoszony jednym z patronów włoskiej młodzieży katolickiej, a w 1959 głównym patronem Abruzji.

Wspomnienie liturgiczne: 27 lutego

ŚW. INNOCENTY CANOURA ARNAU

Święty Innocenty od Niepokalanej (Emanuel Canoura Arnau) urodził się 10 marca 1887 roku w Santa Lucia del Valle de Oro w diecezji Mondonedo (Hiszpania). Będąc pasjonistą od 27 lipca 1905 roku, a kapłanem od 20 września 1913, z wielkim zaangażowaniem poświęcał się posłudze kapłańskiej w różnych wspólnotach swojej prowincji zakonnej (SANG).

Kiedy podczas rewolucji hiszpańskiej w 1934 roku odprawiał Mszę świętą w Kolegium Braci Szkolnych w Turón, został wraz ze wspólnotą ośmiu braci uwięziony przez wrogów religii. Rozstrzelano ich 9 października tegoż roku. Został kanonizowany 21 listopada 1999 roku, przez Jana Pawła II.

Wspomnienie liturgiczne: 9 października

ŚW. KAROL OD ŚW. ANDRZEJA HOUBEN

Karol od Św. Andrzeja (wcześniej John Andrew Houben) urodził się w Munstergelen (Holandia) 11 grudnia 1821 roku. Podjąwszy decyzję, by poświęcić swe życie Bogu, wstąpił do nowicjatu ojców pasjonistów w Ere (Belgia) w roku 1845 i złożył tam śluby zakonne 10 grudnia 1846 roku. Świecenia kapłańskie otrzymał 21 grudnia 1850 roku, a w roku 1852 został skierowany do nowego klasztoru pasjonistów w Anglii, gdzie nieco wcześniej zmarł bł. Dominik Barberi, człowiek, który wiele się natrudził, aby bracia odłączeni powrócili na łono Kościoła katolickiego.

Za przykładem bł. Dominika, apostoła ekumenizmu, także ojciec Karol pracował gorliwie dla dobra dusz i dla jedności Kościoła, najpierw w Wielkiej Brytanii, a później w Irlandii, gdzie zmarł w opinii świętości 5 stycznia 1893 roku, w wigilię Trzech Króli. Będąc człowiekiem o głębokim życiu wewnętrznym na wzór Założyciela, Św. Pawła od Krzyża, i pierwszych pasjonistów, bardziej niż w głoszeniu słowa Bożego wyróżniał się w działalności apostołskiej, udzielając błogosławieństw i spowiadając. Beatyfikowany w dniu 16 października 1988 roku przez Jana Pawła II, a kanonizowany 3 czerwca 2007 przez Benedykta XVI.

Wspomnienie liturgiczne: 5 stycznia

ŚW. GEMMA GALGANI

Przyszła na świat w roku 1878 w toskańskim mieście Lucca (Włochy). Od dziecka lubiła rozważać Mękę Jezusa Chrystusa. Prowadziła życie nieskazitelnie czyste i gorąco pragnęła osiągnąć niebo. Wcześnie osierocona i przygarnięta z miłością przez głęboko wierzącą rodzinę Giannini, poświęciła się Bogu, ślubując czystość i starając się kroczyć drogą doskonałości. Miała szczególne nabożeństwo do Najświętszego Sakramentu i Jezusa ukrzyżowanego. Odbarzona nadprzyrodzonymi darami, ofiarowała samą siebie Bogu w intencji nawrócenia grzeszników.

Bardzo chciała wstąpić do klasztoru sióstr pasjonistek klauzurowych, ale na skutek różnych trudności nie zdołała zrealizować swego pragnienia. Gemma Galgani wyróżniała się jako nadzwyczajny przykład świętości, jaką może osiągnąć człowiek żyjący w świecie. Zmarła w Wielką Sobotę, 11 kwietnia 1903 roku, w rodzinnym mieście.

Wspomnienie liturgiczne: 11 kwietnia

BŁ. DOMINIK BARBERI

Dominik Barberi od Matki Bożej urodził się w 1792 roku niedaleko Viterbo (Włochy). W wieku 22 lat pod wpływem powtarzających się doznań zrozumiał, że Bóg go wzywa do głoszenia Ewangelii. Pozostawiwszy pracę na roli, wstąpił do Zgromadzenia Męki Pańskiej i tu ujawnił się jego nadzwyczajne zdolności umysłu i serca. Wyświęcony na kapłana zabrał się gorliwie do nauczania, głoszenia słowa, zajął się kierownictwem duchowym oraz pisaniem wielu prac filozoficznych, teologicznych i homiletycznych.

Przepętiony duchowością Św. Pawła od Krzyża ukierunkował w szczególny sposób swoją działalność, by przywracać jedność Anglików z Kościołem. Po otwarciu w 1840 roku placówki

pasjonistów w Belgii udał się w dwa lata później do Anglii, gdzie zaangażował się ze wszystkich sił w pracę duszpasterską, do której z woli Boga był powołany. Wielką pociechą było dla niego to, że mógł doprowadzić do Kościoła wielu Anglików, między innymi słynnego kardynała Johna H. Newmana. Umarł w Reading 27 sierpnia 1849 roku. Jego grób w Sutton (Saint Helens) stał się miejscem pielgrzymek Anglików.

Wspomnienie liturgiczne: 26 sierpnia

BŁ. IZYDOR DE LOOR

Izydor De Loor, w Zgromadzeniu Pasjonistów zwany "od świętego Józefa", urodził się 18 kwietnia 1881 roku w wiosce Vrasene, we wschodniej Flandrii. Będąc synem rolników, z przyjemnością zajmował się pracą w polu aż do chwili, kiedy został powołany przez Boga i w wieku 26 lat rozpoczął nowicjat u pasjonistów w Ere jako brat. Śluby złożył 13 września 1908 roku. Ofiarował swoją pokorną pomoc w różnych wspólnotach, prowadząc głębokie życie modlitwy i pokuty zgodnie z duchem Zgromadzenia.

W roku 1911 stracił prawie oko na skutek infekcji nowotwo-ropowej. Swoją miłością i prostotą, a zarazem roztropnością i skupieniem wzbudzał podziw zarówno u własnych braci, jak i u wiernych, którzy go poznali. Wycieńczony zapaleniem opłucnej i chorobą nowotworową, po miesiącu strasznych cierpień oddał duszę Bogu 6 października 1916 roku, mając 35 lat życia i 8 lat życia zakonnego. Zwany był przez wszystkich "dobrym Bratem" i "Bratem od woli Bożej". Jan Paweł II włączył go w poczet błogosławionych w dniu 30 września 1984 roku.

Wspomnienie liturgiczne: 6 października

BŁ. PIO CAMPIDELLI

Pius od św. Alojzego (Campidelli) przyszedł na świat w rodzinie rolników 29 kwietnia 1868 roku w Trebbio, w diecezji Rimini (Włochy). Poznawszy pasjonistów podczas głoszenia przez nich misji ludowych, w dniu 27 maja 1882 roku wstąpił do tego Zgromadzenia, a 30 kwietnia 1884 roku złożył śluby zakonne w nowicjacie w S. Maria di Casale (Forlì). Z zapalem prowadził surowe życie pasjonisty, wyróżniając się pobożnością eucharystyczną i maryjną, autentyczną miłością braterską i głębokim zaangażowaniem w nauce.

Naśladując św. Alojzego Gonzagę i św. Gabriela od M. B. Bolesnej, przez sześć lat życia zakonnego był dla wszystkich doskonałym wzorem wierności i radosnego praktykowania wszelkich cnót. Ciężka choroba uniemożliwiła mu doprowadzenie do końca przygotowań do przyjęcia sakramentu kapłaństwa. Umarł niemal w słodkiej ekstazie w dniu 2 listopada 1889 roku w klasztorze w Casale, ofiarując młode życie za Kościół, papieża i swój umiłowany region – Romanię. Jego beatyfikacji dokonał Jan Paweł II w dniu 17 listopada 1985 roku.

Wspomnienie liturgiczne: 3 listopada

BŁ. BERNARD SILVESTRELLI

Błogosławiony Bernard Maria od Jezusa (w świecie Cesare Silvestrelli) urodził się w Rzymie 7 listopada 1831 roku w szlacheckiej rodzinie Silvestrelli-Gozzani. Tego samego dnia otrzymał chrzest święty, a 7 czerwca 1840 roku sakrament bierzmowania. Świecenia kapłańskie przyjął na Monte Argentario 22 grudnia 1855 roku, a śluby zakonne złożył 28 kwietnia 1857 roku w nowicjacie w Morrovalle, gdzie jego kolegą był przysły św. Gabriel od Matki Bożej Bolesnej. Wkrótce Bernard został wezwany do podjęcia ważnych zadań w Zgromadzeniu jako dyrektor studentów, mistrz nowicjuszy, rektor, konsultor prowincjalny i przełożony generalny w latach 1878-1889 oraz 1893-1907.

Był wytrwałym obrońcą życia duchowego Zgromadzenia w sytuacjach bardzo trudnych i przyczynił się wydatnie do rozszerzenia się Kongregacji na świat. Pod jego światłym i czujnym przewodnictwem zostało założonych sześć nowych prowincji, a także zreorganizowano kilka prowincji zniesionych przez rząd w Włoszech i we Francji. Zrzekł się funkcji przełożonego generalnego, przyjął z woli Ojca świętego honorowy tytuł "ad vitam" z nią związany. Zamieszkał w klasztorze w Moricone, w Sabinie, gdzie zmarł 9 grudnia 1911 roku w wieku 80 lat na skutek upadku na schodach. Został beatyfikowany przez Jana Pawła II w dniu 16 października 1988 roku.

Wspomnienie liturgiczne: 9 grudnia